

til at medvirke til at ændre Sætserne, saaledes som det maa anses for ret og billigt, eventuelt ved Nedsættelse af en Voldgiftsret. — Endvidere havde Ministeren givet Tilsagn om at træffe Foranstaltninger til, at den sædvanemæssige *Transithandel* med Sukker samt *Skibsproviering* til udenlandsk Fart kan finde Sted uforstyrret af Ordningen, ligesom Ministeren havde oplyst, at det er Hensigten at give eksporterende Virksomheder (*Mælkekondenseringsfabrikker*) Adgang til selv at forsyne sig med Sukker til Verdensmarkedets Priser.

Angaaende den nævnte Henstilling om *Melisprisens Forhøjelse* udtalte Ministeren senere i Landstinget, at han vilde prøve paa at faa en ny Aftale med Sukkerfabrikkerne, »saaledes at de indvilger i, at Melisprisens Minimum forhøjes med denne halve Øre, og at Fragtspørgsmaalet ordnes paa en bedre Maade, i hvert Fald paa en saadan Maade, at det kan tilfredsstille den Del af Roedyrkerne, som nu føler sig mindre tilfredse, samt at Maksimalprisen forhøjes fra 36 til 37 Ø.» — Om *Industriens Forsyning* med Sukker oplyste Ministeren, at de paagældende Industrier — bortset fra Mælkekondenseringsfabrikker, der overhovedet ikke berøres af Sukkerordningen — vilde kunne faa Sukker til Priser, væsentlig svarende til dem, de vilde være kommet til at betale, hvis man ikke havde haft nogen Sukkerordning, men at eventuel Import maatte ske gennem De danske Sukkerfabrikker »formentlig som Raasukker.

Et *Mindretal* i Folketingsudvalget (Venstre) udtaler i Betænkningen »fuld Forstaaelse af den Betydning, det vil have, at vi her i Landet kan producere største Parten af vort Sukkerforbrug og saaledes undgaa en større Import under den nuværende Valutasituation«. Mindretallet har imidlertid maattet gaa imod at lade det almindelige Sukkerforbrug betale Omkostningerne ved en forøget Sukkerroedyrkning gennem en lovbestemt forhøjet Pris og har fundet saa meget mindre Grund hertil, »som en Sikring af dansk Sukkerproduktion meget vel kan naas paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning«. Mindretallet henviser i saa Henseende til sit Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, der »hviler paa det Princip, at Sukkerroedyrkingen selv gennem den større Afgift under gode Konjunkturer kan komme til at bære Omkostningerne ved den nedsatte Afgift under en Lavkonjunktur«. Hvad Statskassen eventuelt maatte mangle, »har Mindretallet anvist Dækning for ved en Forhøjelse af Afgiften paa Luksusforbruget (Chokolade- og Sukkervarer)«. »I øvrigt« — slutter Mindretallet sin Udtalelse — »kan vi ikke gaa med til, at Staten overtager Overledelsen af Sukkerfabrikkerne, som det faktisk vil ske efter Lovforslaget; vi maa hævde, at Kontraktforholdet mellem Fabrik og Dyr-